

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Novém Jičíně rozhodl soudkyní JUDr. Pavlou Nippertovou ve věci

žalobce: **Bohemia Faktoring, a.s.**, IČO 27242617
sídlem Letenská 121/8, 118 00 Praha 1 - Malá Strana
zastoupený advokátem JUDr. Ing. Karlem Goláněm, Ph.D.
sídlem Letenská 121/8, 118 00 Praha 1 - Malá Strana

proti
žalovanému: **Xxx**, narozený xxx
bytem xxx

o 42 662,08 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci
 - částku 16 078,67 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 12,75 % ročně z částky 16 078,67 Kč od 28. 1. 2025 do zaplacení,
 - částku 5 701,67 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 12,75 % ročně z částky 5 701,67 Kč od 28. 1. 2025 do zaplacení,to vše do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žaloba se zamítá v části, ve které se žalobce domáhal po žalované zaplacení
 - částky 10 468,42 Kč,
 - kapitalizovaného zákonného úroku z prodlení ve výši 1 246,50 Kč,
 - kapitalizovaného úroku ve výši 2 424,78 Kč,
 - zákonného úroku z prodlení ve výši 12,75 % ročně z částky 10 468,42 Kč

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. et Bc. Barbora Valná.

- od 28. 1. 2025 do zaplacení,
- úroku ve výši 12,75 % ročně z částky 26 547,09 Kč od 28. 1. 2025 do zaplacení,
- částky 10 413,32 Kč,
- kapitalizovaného zákonného úroku z prodlení ve výši 1 127,12 Kč,
- kapitalizovaného úroku ve výši 1 810,41 Kč,
- zákonného úroku z prodlení ve výši 12,75 % ročně z částky 10 413,32 Kč od 28. 1. 2025 do zaplacení,
- úroku ve výši 12,75 % ročně z částky 16 114,99 Kč od 28. 1. 2025 do zaplacení.

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou doručitou dne 23. 3. 2026, doplněnou podáním ze dne 22. 4. 2026 domáhal po žalovaném zaplacení částky 26 547,09 Kč s kapitalizovaným zákonným úrokem z prodlení ve výši 1 246,50 Kč, s kapitalizovaným úrokem ve výši 2 424,78 Kč, zákonným úrokem z prodlení ve výši 12,75 % ročně z částky 26 547,09 Kč od 28. 1. 2025 do zaplacení, úroku ve výši 12,75 % ročně z částky 26 547,09 Kč od 28. 1. 2025 do zaplacení (Nárok 1) a částky 16 114,99 Kč s kapitalizovaným zákonným úrokem z prodlení ve výši 1 127,12 Kč, s kapitalizovaným úrokem ve výši 1 810,41 Kč, zákonným úrokem z prodlení ve výši 12,75 % ročně z částky 16 114,99 Kč od 28. 1. 2025 do zaplacení a úroku ve výši 12,75 % ročně z částky 16 114,99 Kč od 28. 1. 2025 do zaplacení (Nárok 2).

2. Ohledně nároku 1

Žalobce v žalobě tvrdil, že právní předchůdce žalobce společnost Provident Financial s.r.o., IČO 25621351 a žalovaný uzavřeli dne 20. 9. 2022 smlouvu o spotřebitelském úvěru č. 495694696 (dále jen Smlouva), na základě které právní předchůdce žalobce poskytl žalovanému peněžní prostředky ve výši 31 000 Kč v hotovosti v den uzavření Smlouvy. Žalovaný se zavázal zaplatit právnímu předchůdci částku 31 000 Kč a poplatek ve výši 35 149 Kč ve 24 měsíčních splátkách po 2 757 Kč, když poslední splátka byla stanovena na 20. 9. 2024. Úroková sazba byla sjednána ve výši 12,75 % ročně. Smlouvou o postoupení pohledávek uzavřenou dne 27. 1. 2025 mezi právním předchůdcem žalobce a žalovaným došlo k postoupení pohledávky na žalobce s účinností ke dni 27. 1. 2025. Žalovaný celkem uhradil 14 921,33 Kč. Před podáním žaloby žalobce vyzval žalovaného k úhradě žalované částky. Před poskytnutím zápůjčky právní předchůdce žalobce posoudil úvěruschopnost žalovaného. Vyhodnotil informace požadované a získané od žalovaného a tyto ověřil oproti dokladům vyžádaných obžalovaného. Poskytnuté informace byly zaznamenány do zákaznické karty žalovaného a ověřeny doklady uvedenými částmi zákaznické karty nazvané „ověřené dokumenty”.

3. Ohledně nároku 2

Žalobce v žalobě tvrdil, že právní předchůdce žalobce společnost Provident Financial s.r.o., IČO 25621351 a žalovaný uzavřeli dne 20. 7. 2022 smlouvu o spotřebitelském úvěru č. 495821243 (dále jen Smlouva), na základě které právní předchůdce žalobce poskytl žalovanému peněžní prostředky ve výši 20 000 Kč v hotovosti v den uzavření Smlouvy. Žalovaný se zavázal zaplatit právnímu předchůdci částku 20 000 Kč a poplatek ve výši 27 025 Kč ve 24 měsíčních splátkách po 1 960 Kč, když poslední splátka byla stanovena na 21. 7. 2024. Úroková sazba byla sjednána ve výši 12,75 % ročně. Smlouvou o postoupení pohledávek uzavřenou dne 27. 1. 2025 mezi právním předchůdcem žalobce a žalovaným došlo k postoupení pohledávky na žalobce s účinností ke dni 27. 1. 2025. Před podáním žaloby žalobce vyzval žalovaného k úhradě žalované částky. Žalovaný celkem uhradil částku 14 298,33 Kč. Před poskytnutím zápůjčky právní předchůdce žalobce

posoudil úvěruschopnost žalovaného. Vyhodnotil informace požadované a získané obžalovaného a tyto ověřil oproti dokladům vyžádaných od žalovaného. Poskytnuté informace byly zaznamenány do zákaznické karty žalovaného a ověřeny doklady uvedenými částmi zákaznické karty nazvané „ověřené dokumenty”.

4. Usnesením Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 15. 4. 2026, č.j. 22 C 101/2026-10 byl žalobce vyzván, aby doplnil svá tvrzení uvedená v žalobě o tom, jakým způsobem posuzoval dle zákona č. 257/2016 Sb. o spotřebitelském úvěru schopnost žalovaného splácet každý jednotlivý úvěr včetně příslušenství.
5. V podání ze dne 22. 4. 2026 žalobce uvedl, že posuzování schopnosti spotřebitele splácet úvěr probíhá na základě nezbytných spolehlivých dostatečných a přiměřených informací získaných od spotřebitele a jeli to nezbytné nahlédnutím do databází nebo do jiných zdrojů. Spotřebitel je povinen poskytnout věřiteli na jeho žádost úplné a pravdivé informace. Právní předchůdce žalobce splnil zákonnou povinnost a s odbornou péčí posoudil schopnost žalovaného splácet spotřebitelský úvěr především na základě zhodnocení informací požadovaných a získaných od žalovaného. Žalovaný byl dotazován na rodinné majetkové pracovní a jiné poměry a tyto informace byly ověřovány oproti dokladům poskytnuté informace byly zaznamenány do zákaznické karty žalovaného. Žalobce nemá k dispozici kopie dokladů žalovaného.

6. Ohledně nároku 1

Žalobce uvedl, že majetková situace žalovaného byla ověřena z pracovní smlouvy a z výplatních pásek. Žalovaný uvedl že je zaměstnán jako operátor ve společnosti Hanon Systems Autopal s.r.o. s měsíčním příjmem ve výši 39 135 Kč a nemá žádnou vyživovací povinnost.

7. Ohledně nároku 2

Žalobce uvedl. Že majetková situace žalovaného byla ověřena z výplatních pásek za měsíc květen a červen 2022. Žalovaný uvedl že je zaměstnán jako operátor ve společnosti Hanon Systems Autopal s.r.o. s měsíčním příjmem ve výši 43 348 Kč a nemá žádnou vyživovací povinnost ani jiné závazky.

8. Žalovaný se k žalobě nevyjádřil a zůstal nečinný.
9. Účastníci řízení na základě výzvy soudu souhlasili s tím, aby soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání. Soud proto ve věci postupoval podle § 115a zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, dle kterého k projednání věci samé není třeba nařizovat jednání, jestliže ve věci lze rozhodnout jen na základě účastníky předložených listinných důkazů a účastníci se práva účasti na projednávání věci vzdali, popřípadě s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání souhlasí.

10. Po provedeném dokazování a z předložených listin vzal soud za prokázané následující skutečnosti:

11. Nárok 1

Žalovaný dne 20. 9. 2022 požádal právního předchůdce žalobce o poskytnutí spotřebitelského úvěru ve výši 31 000 Kč. Žalobce v žádosti uvedl, že pracuje jako operátor u Hanon Systems Autopal s.r.o. s čistým příjmem 21 135 Kč, další příjmy domácnosti uvedl ve výši 18 000 Kč. Splácí jiný závazek ve výši 6 236 Kč měsíčně. Výdaje uvedl odhadem ve výši 4 000 Kč. Čistý příjem byl ověřen výplatními páskami za předchozí 2 měsíce, tj. červenec a srpen, *(ze Zákaznické karty- žádosti o spotřebitelský úvěr ze dne 20. 9. 2022)*. Ve smlouvě o spotřebitelském úvěru č. 495694696, jíž součástí byly i Smluvní podmínky smlouvy o spotřebitelském úvěru, se právní předchůdce žalobce zavázal poskytnout žalovanému částku 31 000 Kč. Žalovaný se zavázal zaplatit právnímu předchůdci žalobce poplatek ve výši 35 149 Kč představující úrok ve výši 26 919 Kč, poplatek za zpracování spotřebitelského úvěru ve výši 1 500 Kč a poplatek za doplňkovou službu ve výši 6 730 Kč tvořící

poplatek za komfortní poskytnutí (3 537 Kč) a částku za flexibilní splácení činí (3 193 Kč). Celková dlužná částka 66 149 Kč měla být splacena formou 24 měsíčních splátek po 2 757 Kč, vyjma poslední splátky, která byla sjednána ve výši 2 738 Kč. Úroková sazba byla sjednána ve výši 69 % ročně (ze *Smlouvy o spotřebitelském úvěru ze dne 20. 9. 2022 včetně Smluvních podmínek smlouvy o spotřebitelském úvěru*). Žalovaný uhradil do 10. 1. 2025 částku 14 921,33 Kč (z *Tabulky umoření*). Právní předchůdce žalobce dne 27. 1. 2025 postoupil pohledávku ze Smlouvy na žalobce (ze *Smlouvy o postoupení pohledávek ze dne 27. 1. 2025*). Postoupení pohledávky bylo žalovanému oznámeno dopisem (z *Oznámení o postoupení pohledávky ze dne 27. 1. 2025 včetně podacího lístku ze dne 27. 2. 2025*). Žalobce vyzval žalovaného k úhradě dlužné částky dopisem odeslaným dne 7. 10. 2025 (z *Předžalobní upomínky ze dne 7. 10. 2025 včetně podacího lístku*).

12. Nárok 2

Žalovaný dne 20. 7. 2022 požádal právního předchůdce žalobce o poskytnutí spotřebitelského úvěru ve výši 10 000 Kč. Žalobce v žádosti uvedl, že pracuje jako operátor u Hanon Systems Autopal s.r.o. s čistým příjmem 25 348 Kč, další příjmy domácnosti uvedl ve výši 18 000 Kč. Splácí jiný závazek ve výši 4 276 Kč měsíčně. Výdaje uvedl odhadem ve výši 4 000 Kč. Čistý příjem byl ověřen výplatními páskami za předchozí 2 měsíce, tj. květen a červen, (ze *Zákaznické karty- žádosti o spotřebitelský úvěr ze dne 20. 7. 2022*). Ve smlouvě o spotřebitelském úvěru č. 495821243, jíž součástí byly i Smluvní podmínky smlouvy o spotřebitelském úvěru, se právní předchůdce žalobce zavázal poskytnout žalovanému částku 20 000 Kč. Žalovaný se zavázal zaplatit právnímu předchůdci žalobce poplatek ve výši 23 209 Kč představující úrok ve výši 17 367 Kč, poplatek za zpracování spotřebitelského úvěru ve výši 1 500 Kč a poplatek za doplňkovou službu ve výši 4 342 Kč tvořící poplatek za komfortní poskytnutí (2 282 Kč) a částku za flexibilní splácení činí (2 060 Kč). Celková dlužná částka 47 025 Kč měla být splacena formou 24 měsíčních splátek po 1 960 Kč, vyjma poslední splátky, která byla sjednána ve výši 1 945 Kč. Úroková sazba byla sjednána ve výši 69 % ročně (ze *Smlouvy o spotřebitelském úvěru ze dne 20. 7. 2022 včetně Smluvních podmínek smlouvy o spotřebitelském úvěru*). Žalovaný uhradil do 10. 1. 2025 částku 14 298,33 Kč (z *Tabulky umoření*). Právní předchůdce žalobce dne 27. 1. 2025 postoupil pohledávku ze Smlouvy na žalobce (ze *Smlouvy o postoupení pohledávek ze dne 27. 1. 2025*). Postoupení pohledávky bylo žalovanému oznámeno dopisem (z *Oznámení o postoupení pohledávky ze dne 27. 1. 2025 včetně podacího lístku ze dne 27. 2. 2025*). Žalobce vyzval žalovaného k úhradě dlužné částky dopisem odeslaným dne 7. 10. 2025 (z *Předžalobní upomínky ze dne 7. 10. 2025 včetně podacího lístku*).

13. Soud shrnuje skutkový závěr takto:

14. Nárok 1

Žalovaný od právního předchůdce žalobce obdržel dne 20. 9. 2022 v hotovosti na základě písemné dohody označené jako smlouva o spotřebitelském úvěru peněžní prostředky ve výši 31 000 Kč, které se zavázal vrátit spolu se sjednaným poplatkem ve výši 35 149 Kč v 24 měsíčních splátkách. Na tento nárok žalobce žalovaný uhradil 14 921,33 Kč. Žalobce před poskytnutím úvěru prověřoval schopnost žalovaného splácet úvěr z informací od žalovaného zaznamenané do zákaznické karty, avšak nedisponuje žádnými doklady k prokázání. Právní předchůdce žalobce postoupil na žalobce pohledávku za žalovaným, když postoupení pohledávky následně oznámil žalovanému a vyzval jej k úhradě dlužné částky ve lhůtě 10 dnů od doručení. Žalobce dále vyzval žalovaného k úhradě žalované částky v předžalobní výzvě.

15. Nárok 2

Žalovaný od právního předchůdce žalobce obdržel dne 20. 7. 2022 v hotovosti na základě písemné dohody označené jako smlouva o spotřebitelském úvěru peněžní prostředky ve výši 20 000 Kč, které se zavázal vrátit spolu se sjednaným poplatkem ve výši 27 025 Kč v 24 měsíčních splátkách.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. et Bc. Barbora Valná.

Na tento nárok žalobce žalovaný uhradil 14 298,33 Kč. Žalobce před poskytnutím úvěru prověřoval schopnost žalovaného splácet úvěr z informací od žalovaného zaznamenané do zákaznické karty. Právní předchůdce žalobce postoupil na žalobce pohledávku za žalovaným, když postoupení pohledávky následně oznámil žalovaného a vyzval jej k úhradě dlužné částky ve lhůtě 10 dnů od doručení. Žalobce dále vyzval žalovaného k úhradě žalované částky v předžalobní výzvě.

16. Na základě shora zjištěného skutkového stavu posoudil soud jako smlouvu o zápůjčce uzavíranou žalobcem jako podnikatelem v rámci své podnikatelské činnosti a žalovaným jako spotřebitelem. Z tohoto důvodu soud aplikuje nejen ustanovení § 2390 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen o.z.), ale i zákon č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru ve znění účinném od 1. 10. 2021 (ohledně nároku 2) a ohledně nároku 1 ve znění účinném od 29. 5. 2022 (dále jen ZoSÚ).
17. Podle § 2 je spotřebitelským úvěrem odložená platba, peněžitá zápůjčka, úvěr nebo obdobná finanční služba poskytovaná nebo zprostředkovaná spotřebiteli. Podle § 86 odst. 1 ZoSÚ poskytovatel před uzavřením smlouvy o spotřebitelském úvěru nebo změnou závazku z takové smlouvy spočívající ve významném navýšení celkové výše spotřebitelského úvěru posoudí úvěruschopnost spotřebitele na základě nezbytných, spolehlivých, dostatečných a přiměřených informací získaných od spotřebitele, a po kud je to nezbytné, z databáze umožňující posouzení úvěruschopnosti spotřebitele nebo i z jiných zdrojů. Poskytovatel poskytne spotřebitelský úvěr jen tehdy, pokud z výsledku posouzení úvěruschopnosti spotřebitele vyplývá, že nejsou důvodné pochybnosti o schopnosti spotřebitele spotřebitelský úvěr splácet.
18. Podle § 86 odst. 2 ZoSÚ poskytovatel při posouzení úvěruschopnosti spotřebitele posuzuje zejména schopnost spotřebitele splácet sjednané pravidelné splátky spotřebitelského úvěru, a to na základě porovnání příjmů a výdajů spotřebitele a způsobu plnění dosavadních dluhů. Hodnotu majetku přitom zohledňuje tehdy, jestliže ze smlouvy o spotřebitelském úvěru vyplývá, že spotřebitelský úvěr má být částečně nebo úplně splacen výnosem z prodeje majetku spotřebitele, nikoli pravidelnými splátkami, nebo jestliže z finanční situace spotřebitele vyplývá, že bude schopen splácet spotřebitelský úvěr bez ohledu na své příjmy.
19. Podle § 87 odst. 1 ZoSÚ ve znění účinném do 28. 5. 2022 poskytne-li poskytovatel spotřebiteli spotřebitelský úvěr v rozporu s § 86 odst. 1 větou druhou, je smlouva neplatná. Spotřebitel může uplatnit námitku neplatnosti v tříleté promlčecí lhůtě běžící ode dne uzavření smlouvy. Spotřebitel je povinen vrátit poskytnutou jistinu spotřebitelského úvěru v době přiměřené jeho možností.
20. Podle § 87 odst. 1 ZoSÚ ve znění účinném od 29. 5. 2022 Podle § 87 odst. 1 ZoSÚ poskytne-li poskytovatel spotřebiteli spotřebitelský úvěr v rozporu s § 86 odst. 1 větou druhou, je smlouva neplatná. Soud k neplatnosti přihlédne i bez návrhu. Spotřebitel je povinen vrátit poskytnutou jistinu spotřebitelského úvěru v době přiměřené jeho možností.
21. Podle § 2390 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále též „o. z.“), přenechá-li zapůjčitel vydlužiteli zastupitelnou věc tak, aby ji užil podle libosti a po čase vrátil věc stejného druhu, vznikne smlouva o zápůjčce.
22. Podle § 588 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen o.z.), soud přihlédne i bez návrhu k neplatnosti právního jednání, které se zjevně přiči dobrým mravům, anebo které odporuje zákonu a zjevně narušuje veřejný pořádek. To platí i v případě, že právní jednání zavazuje k plnění od počátku nemožnému.
23. Podle § 2991 odst. 1 o. z., kdo se na úkor jiného bez spravedlivého důvodu obohatí, musí ochuzenému vydat, oč se obohatil.

24. Podle § 2991 odst. 2 o. z. se bezdůvodně se obohatí zvláště ten, kdo získá majetkový prospěch plněním bez právního důvodu, plněním z právního důvodu, který odpadl, protiprávním užitím cizí hodnoty nebo tím, že za něho bylo plněno, co měl po právu plnit sám.
25. Podle § 1879 o. z. může věřitel celou pohledávku nebo její část postoupit smlouvou jako postupitel i bez souhlasu dlužníka jiné osobě (postupníkovi).
26. Soud se v prvé řadě zabýval otázkou řádného zkoumání úvěruschopnosti žalovaného právě ve smyslu ustanovení § 86 a § 87 ZoSÚ.
27. Soud je povinen zkoumat, zda věřitel při poskytnutí spotřebitelského úvěru prověřil schopnost spotřebitele splácet, bez ohledu na to, zda je tento princip v zákoně stanoven či nikoliv, neboť se jedná o výchozí zásadu, která je obecným principem. Tím dochází k naplnění ochrany spotřebitele jako slabší strany proti neodpovědným poskytnutím úvěru, které by mohlo vést k ingerenci exekučního či insolvenčního řízení se všemi negativními dopady jako je ztráta majetku a společenská stigmatizace (nález Ústavního soudu ze dne 26. 2. 2019, III. ÚS 4129/18).
28. Princip odpovědného úvěrování zahrnující ochranu spotřebitele před neúměrným zadlužováním a zároveň ochranu věřitele před nedobytností pohledávky je vyjádřen v ustanovení § 86 ZoSÚ a posílen v ustanovení § 87 odst. 1 zavedením sankce pro případ, že věřitel nedostojí odborné péči při posuzování schopnosti spotřebitele splácet spotřebitelský úvěr (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 4. 2015, sp. zn. 1 As 30/2015 odst. 26). Odborná péče věřitele při posouzení platební schopnosti spotřebitele vyžaduje, aby věřitel při posouzení schopnosti spotřebitele splácet úvěr nevyšel pouze z objektivně nedoloženého osobního prohlášení dlužníka o jeho osobních, výdělkových a majetkových poměrech. Na tom nic nemění, že dlužník není evidován v databázi dlužníků. Tvrzení spotřebitele je třeba konkrétními doklady zobjektivizovat (srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. 7. 2018, sp. zn. 33 Cdo 2178/2018).
29. Ústavní soud ČR v nálezu III. ÚS 4129/18 ze dne 26. 2. 2019 zdůraznil, že poskytovatel úvěru, kdy dlužník je v postavení spotřebitele, má jednoznačnou povinnost prověřit spotřebitelovu schopnost plánovaný úvěr splatit. Řádným splněním této povinnosti není chráněn jen samotný spotřebitel a věřitel jako poskytovatel úvěru, ale v širším pojetí sama společnost jako taková. Obecné soudy by měly poskytovatele úvěrů vést k přesvědčivému zkoumání toho, zda budoucí dlužník nebude mít zjevný problém svůj úvěr splatit.
30. Soud odkazuje rovněž na rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 5. 3. 2020 ve věci C – 679/18 (OPR-Finance), jímž rozhodl o předběžné otázce podané Okresním soudem v Ostravě. Ze závěrů tohoto rozsudku vyplývá, že články 8 a 23 směrnice 2008/48 musí být vykládány v tom smyslu, že vnitrostátnímu soudu ukládají, aby z úřední povinnosti zkoumal, zda došlo k porušení předmluvní povinnosti věřitele stanovené v článku 8 této směrnice, tj. povinnosti posoudit úvěruschopnost spotřebitele, a vyvodil důsledky, které z porušení této povinnosti vyplývají, spočívající v neplatnosti úvěrové smlouvy ve spojení s povinností spotřebitele vrátit věřiteli poskytnutou jistinu v době přiměřené jeho možnostem, bez ohledu na to, zda spotřebitel tuto neplatnost namítne v tříleté promlčecí době.
31. S ohledem na uvedená zákonná ustanovení a citovanou judikaturu dospěl soud k závěru, že neposoudí-li poskytovatel úvěruschopnost spotřebitele s odbornou péčí podle ustanovení § 86 zák. č. 257/2016 Sb., soud k neplatnosti tohoto právního jednání přihlíží z moci úřední, aniž by se jí spotřebitel dovolal námitkou v tříleté promlčecí lhůtě. Jedná se tedy o absolutní neplatnost úvěrové smlouvy. Stanovení relativní neplatnosti právního jednání by bylo v rozporu s citovanou směrnicí a se zákonem, jehož smyslu a účelu nelze dosáhnout jinak než pozitivním zásahem ze strany soudu, aniž by byl popřen smysl právní úpravy ochrany spotřebitele vybudovaný

na narovnání nerovného postavení spotřebitele vůči poskytovateli z hlediska vyjednávací a ekonomické síly.

32. Jelikož žalobce v podání ze dne 22. 4. 2026 uvedl, že nemá k dispozici žádné kopie dokladů k prokázání prověření úvěruschopnosti u žalovaného soud rozhodl bez nařízení jednání, jelikož již nebylo nutné poučovat žalobce podle § 118a o.s.ř. Soud uzavřel, že předmětná úvěrová smlouva je podle § 86 a § 87 ZoSÚ absolutně neplatná z důvodu absence řádného posouzení úvěruschopnosti žalovaného. Žalobce při zkoumání úvěruschopnosti žalovaného, jeho osobních a majetkových poměrů, vyšel zejména z údajů sdělených žalovaným, kdy se spokojil s uvedením příjmové a výdajové stránky, aniž by zaměřil svůj zájem právě na skutečné příjmy (výplatní pásky nejsou v dispozici žalobce) a výdaje žalovaného, a to zejména za situace, kdy žalovaný sám uváděl, že splácí i další závazek a sám určil své výdaje ve výši okolo 4 000 Kč pouhým odhadem. Bylo tedy zapotřebí důkladně prověřit skutečné příjmy žalovaného a nezbytné měsíční výdaje podle vyžádaných dokladů (např. z nájemní smlouvy, SIPA, smlouvy na energie, internet, telefon...) a zjistit u žalovaného skutečný potenciál splácet. Postup u žalovaného, kdy se spokojil především na údaje od žalovaného bez jakéhokoliv ověření skutečných příjmů a výdajů, může vést u spotřebitele ke sklouznutí do dluhové pasti (srovnej usnesení Ústavního soudu ze dne 22. 6. 2021, I. ÚS 1543/2021). Žalobce měl vzít v potaz hledisko předvídání toho, jestli žalovaný skutečně bude schopen úvěr splácet. K takovému závěru byly zjištěné údaje sdělené žalovaným nedostatečné, a tak bylo zapotřebí tyto údaje, a to zejména výdajovou stránku, konkrétními doklady zobjektivizovat (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. 7. 2018, sp. zn. 33 Cdo 2178/2018).
33. S ohledem na výše uvedený závěr soudu o neplatnosti úvěrových smluv, je zřejmé, že žaloba by byla důvodná v rozsahu odpovídajícímu výši bezdůvodného obohacení podle § 2991 odst. 1 a 2 o.z., které žalovaný přijal jako majetkový prospěch poskytnutý bez právního důvodu.

34. Nárok 1

Soud vycházel z tvrzení žalobce a z listinných důkazů, podle kterých žalovaný získal 31 000 Kč a uhradil ve splátkách celkem 14 921,33 Kč. Z důvodu neplatné úvěrové smlouvy však žalobci nároky na úhradu dalších peněžitých plnění nevznikly a žaloba byla ohledně dalších poplatků a úroků zamítnuta, protože se nikdo nemůže s úspěchem domáhat po žalovaném úhrady nároků vyplývajících z neplatného právního jednání (§ 588 o.z.). Žalovaný je proto povinen vrátit žalobci bezdůvodné obohacení ve výši 16 078,67 Kč se zákonným úrokem z prodlení od 28. 1. 2025 do zaplacení, a to podle § 1970 o.z. Žalovaný je právě od 28. 1. 2025 (oznámení postoupení pohledávky) v prodlení se zaplacením dlužné částky. Žalovaný byl v řízení nečinný netvrdil žádné okolnosti o nemožnosti vrátit poskytnutou jistinu.

Nárok 2

Soud vycházel z tvrzení žalobce a z listinných důkazů, podle kterých žalovaný získal čerpáním úvěru 20 000 Kč a uhradil ve splátkách celkem 14 298,33 Kč. Z důvodu neplatné úvěrové smlouvy však žalobci nároky na úhradu dalších peněžitých plnění nevznikly a žaloba byla ohledně dalších poplatků a úroků zamítnuta, protože se nikdo nemůže s úspěchem domáhat po žalovaném úhrady nároků vyplývajících z neplatného právního jednání (§ 588 o.z.). Žalovaný je proto povinen vrátit žalobci bezdůvodné obohacení ve výši 5 701,67 Kč se zákonným úrokem z prodlení od 28. 1. 2025 do zaplacení, a to podle § 1970 o.z. Žalovaný je právě od 28. 1. 2025 (oznámení postoupení pohledávky) v prodlení se zaplacením dlužné částky. Žalovaný byl v řízení nečinný netvrdil žádné okolnosti o nemožnosti vrátit poskytnutou jistinu.

35. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 142 odst. 2 o.s.ř., neboť za situace, kdy žalobce, který se domáhal po žalovaném zaplacení celkové částky 42 662,08 Kč s příslušenstvím a přiznána mu byla částka 21 780,34 Kč s příslušenstvím, byl poměr úspěchu a neúspěchu mezi účastníky

stejný, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ostravě, prostřednictvím Okresního soudu v Novém Jičíně, ve dvou vyhotoveních.

Nebude-li povinnost tímto rozsudkem uložená splněna v uvedených lhůtách dobrovolně, smí se věřitel domáhat jejího splnění výkonem rozhodnutí nebo exekucí.

Nový Jičín 4. června 2026

JUDr. Pavla Nippertová v. r.
soudkyně